1963
ଡିସେମ୍ବର 10

ଭୁସାୱଲ ବରୋ ପୌରପାଳିକା

ବନାମ

ମିଶ୍ରିତ ବିଦ୍ୟୁତ୍ କୋ. ଲିମିଟେଡ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ

(ପ୍ରଧାନ ନ୍ୟାୟାଧୀଶ, ବି. ପି. ସିହ୍ନା, ରଘୁବର ଦୟାଲ, ଏନ୍. ରାଜଗୋପାଳ ଆୟଙ୍ଗର ଏବଂ ଜେ. ଆର୍. ମୁଧୋଲକର, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିବୃନ୍ଦ)

ବମ୍ବେ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଯୋଗାଣ (ଅନୁଜ୍ଞପ୍ତିପ୍ରାପ୍ତ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ମୂଲ୍ୟ ଥିଲା) ଆଦେଶ, 944, ଖଣ୍ଡ 5 - ପରିସର - ଦସ୍ତାବିଜର ଗଠନ - ବିଧିଗତ ପ୍ରଶ୍ନ କି

ପ୍ରତିବାଦିତ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1ଙ୍କୁ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଶୁଳ୍କ ହିସାବରେ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ଦୁଇଟି ଅର୍ଥରାଶି ଫେରସ୍ତ ଦାବିରେ ପୌରପାଳିକା ଦୁଇଟି ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରିଥିଲା । ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1ଙ୍କ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ଏହା ଥିଲା ଯେ ତାଙ୍କର ଏବଂ ପୌରପାଳିକା ମଧ୍ୟରେ ବିବାଦ ବମ୍ବେ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଅଧିଭାର ଆଦେଶ, 1944 ଖଣ୍ଡ 5 ର ଦ୍ୱିତୀୟ ପରନ୍ତୁକ ଅଧୀନରେ ଏହା ସରକାରଙ୍କ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ଥିଲା ଏବଂ ଉଭୟ ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1ଙ୍କ ଉପରେ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଥିଲା । ମେ 22,1946 ତାରିଖର ଚିଠି ଦ୍ୱାରା ସରକାରଙ୍କ ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ଅବଗତ କରାଯାଇଥିଲା । ବିଚାର ନ୍ୟାୟାଳୟ ତଥା ଜିଲ୍ଲା ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆବେଦନକାରୀ ଉଭୟ ମକଦ୍ଦମାରେ ସଫଳ ହୋଇଥିଲେ । ଦ୍ୱିତୀୟ ଆବେଦନରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦୁଇଟି ମକଦ୍ଦମାକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ । ସେଥିପାଇଁ ଏହି ଆବେଦନ କରାଯାଇଛି।

ଏହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହୋଇଥିଲା ଯେ: (i) ଫେରସ୍ତ ଦାବି କରିବା ପାଇଁ ପୌରପାଳିକା ହକଦାର ନଥିଲା କାରଣ ଅଧିଭାର ଆଦେଶ, 1944ର ଖଣ୍ଡ 5 ର ଦ୍ୱିତୀୟ ପରନ୍ତୁକ ଅଧୀନରେ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିବାଦର ନିଷ୍ପତ୍ତି ହୋଇଥିଲା । ସରକାରଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ଥିଲା ଏବଂ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ଉପରେ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଥିଲା ।

(ii) ଅଧିଭାର ଆଦେଶ, 1944ର ଖଣ୍ଡ 5 ର ଦ୍ୱିତୀୟ ପରନ୍ତୁକ ଅଧୀନରେ ସରକାର 22 ମେ, 1946 ରେ ଉଭୟ ପକ୍ଷଙ୍କୁ ପଠାଇଥିବା ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଏକ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଥିଲା । ଯୋଗାଯୋଗରେ ସରକାରଙ୍କ ମତ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କିଛି ନାହିଁ ବୋଲି ଭାବିବାର କିଛି କାରଣ ନାହିଁ ।

(iii) ଅଧିଭାର ଆଦେଶର ଖଣ୍ଡ 5 ର ଦ୍ୱିତୀୟ ପରନ୍ତୁକ ଅନୁଯାୟୀ ଉଭୟ ପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିବାଦର ଉଲ୍ଲେଖ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ନୁହେଁ । ଏପରି ବିବାଦ କୌଣସି ପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇପାରିବ ଯାହା ପରନ୍ତୁକର ଭାଷାରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଅଟେ, ଯେଉଁଥିରେ କୁହାଯାଇଛି "କୌଣସି ଆଗ୍ରହୀ ପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିବାଦ ବେଳେ" ପ୍ରଦେଶ ସରକାରଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ହେବ ।

(iv) ବିଚାର ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ଜିଲ୍ଲା ନ୍ୟାୟାଳୟ 22 ମେ, 1946ରେ ଦସ୍ତାବିଜକୁ ଭୁଲ ଅର୍ଥରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିଥିଲେ ଯାହା କେବଳ ପ୍ରାମାଣିକ ମୂଲ୍ୟ ଉପରେ ଆଧାରିତ ନୁହେଁ, ବରଂ ଯାହା ଉପରେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 ଙ୍କ ଅଧିଲାଭ ଦାବି ଆଧାରିତ ଅଟେ । ଏପରି ଦସ୍ତାବିଜର ଭୁଲ ଗଠନ ଆଇନର ଏକ ତ୍ରୁଟି ହେବ ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆବେଦନରେ ଏହାକୁ ସଂଶୋଧନ କରିବାକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ହକଦାର ହେବେ ।

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା: ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 47/1961 ଏବଂ 48/1961 ।

ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 1085/1954 ସହିତ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 1086/1954 ରେ ବମ୍ବେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 5 ଅଗଷ୍ଟ, 1957 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଡିକ୍ରିରୁ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆବେଦନ ଗୁଡ଼ିକ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ *ଜି. ଏସ୍. ପାଠକ* ଏବଂ *ନୌନୀତ ଲାଲ* ।

ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 ପକ୍ଷରୁ *ଆଇ. ଏନ୍. ଶ୍ରଫ୍* ।

ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2 ପକ୍ଷରୁ *ଏମ୍. ଏସ୍. କେ. ଶାସ୍ତ୍ରୀ* ଏବଂ *ଆର୍. ଏଚ୍. ଧେବର* ।

ଡିସେମ୍ବର 10,1963। ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା

ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ମୁଧୋଲକରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା - ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 48/1961 କୁ ମଧ୍ୟ ଏହି ରାୟ ପରିଚାଳନା କରିବ । ଆବେଦନକାରୀ ଭୁସାୱଲ ବରୋ ପୌରପାଳିକା, ଭୁସାୱଲ ବିଦ୍ୟୁତ କୋ. ଲିମିଟେଡ, ଯିଏ କି ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 ଥିଲେ, ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦୁଇଟି ପୃଥକ ମକଦ୍ଦମା ରୁଜୁ କରିଥିଲେ, ଯେଉଁ ମକଦ୍ଦମାରେ ବମ୍ବେ ରାଜ୍ୟକୁ ଉତ୍ତରଦାତା ରୂପେ ଯୋଡ଼ା ଯାଇଥିଲା ଏବଂ ବମ୍ବେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଦ୍ୱିତୀୟ ଆବେଦନର ରାୟରୁ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଉଭୟ ଆବେଦନ ଅଟେ ଯେ କି ଦୁଇଟି ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରିଥିଲେ ।

1963
ଭୁସାୱଲ ବରୋ ପୌରପାଳିକା
ବନାମ
ମିଶ୍ରିତ ବିଦ୍ୟୁତ୍ କୋ. ଲିମିଟେଡ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ
ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ମୁଧୋଲକର

ଦୁଇଟି ମକଦ୍ଦମା ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକଟିରେ ଆବେଦନକାରୀ, ବିଦ୍ୟୁତ ଶୁଳ୍କ ଆକାରରେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1ଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଦୁଇଟି ଅର୍ଥରାଶି, ଯାହାକୁ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 ବମ୍ବେ ବିଦ୍ୟୁତ ଯୋଗାଣ (ଲାଇସେନ୍ସପ୍ରାପ୍ତ ଉଦ୍ୟୋଗ ଯୁଦ୍ଧ ଖର୍ଚ୍ଚ) ଆଦେଶ, 1944 (ଏହାପରେ ଅଧିଭାଭ ଆଦେଶ ଭାବେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି) ଅନ୍ତର୍ଗତ ବମ୍ବେ ସରକାରଙ୍କ ଏକ ଆଦେଶ ବଳରେ ଫେରସ୍ତ ଦାବି କରିଥିଲେ । ବିଚାର ନ୍ୟାୟାଳୟ ତଥା ଜିଲ୍ଲା ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଉଭୟ ମକଦ୍ଦମାରେ ସଫଳତା ମିଳିଥିଲା । ତେବେ, ଦ୍ୱିତୀୟ ଆବେଦନରେ ବିଚାର ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ଡିକ୍ରିକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ରଦ୍ଦ କରିଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ଦୁଇଟି ମକଦ୍ଦମାକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ । ଏହା କରିବା ସମୟରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅତିରିକ୍ତ ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ କେତେକ ଦସ୍ତାବିଜକୁ ନଥିରେ ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ ଏବଂ ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଜି. ଏସ୍. ପାଠକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉଠାଯାଇଥିବା ଏକମାତ୍ର ଯୁକ୍ତି ହେଉଛି ଯେ ପ୍ରଥମତଃ, ଯେହେତୁ ଦେୱାନୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତା ର O. XLI, r. 27 ଦ୍ୱିତୀୟ ଆବେଦନ ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ନୁହେଁ, ଦ୍ୱିତୀୟ ଆବେଦନରେ ନଥିରେ ଅତିରିକ୍ତ ପ୍ରମାଣ ଗ୍ରହଣ କରିବାରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅକ୍ଷମ । ଦ୍ୱିତୀୟତଃ, O. XLI, r. 27ର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ ଏକ ପକ୍ଷ ଦ୍ୱାରା ଛାଡ଼ି ଯାଇଥିବା ପ୍ରମାଣର ଅଭାବ ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଆମେ ଆନୁଷଙ୍ଗିକ ଭାବେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିପାରିବା ଯେ 1958 ମସିହା ଏପ୍ରିଲ 30 ତାରିଖର ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା, ନଥିରେ ଅତିରିକ୍ତ ପ୍ରମାଣ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଯେତେବେଳେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ କୌଣସି ଆପତ୍ତି ଉଠାଯାଇ ନଥିଲା ।

ଦ୍ୱିତୀୟ ଆବେଦନରେ ଅତିରିକ୍ତ ପ୍ରମାଣ ଗ୍ରହଣ କରିବାର କ୍ଷମତା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଅଛି କି ନାହିଁ ଏବଂ ଏହି ମାମଲାର ପରିସ୍ଥିତିରେ ପ୍ରମାଣ ଗ୍ରହଣ କରିବାରେ ଏହାର କ୍ଷମତା ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଏହା ଠିକ୍ ଥିଲା କି ନାହିଁ ତାହା ଏହି ମାମଲାରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନାବଶ୍ୟକ ବୋଲି ଆମେ ମନେ କରୁ । ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 ସହିତ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଦେୟ ପୈଠ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ରାଜିନାମାର ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଉପରେ ଆଧାର କରି, ଆବେଦନକାରୀ ଏହି ଆଧାରରେ ଫେରସ୍ତ ଦାବି କରିଥିଲେ ଯେ ଏହା ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟବହୃତ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଶକ୍ତି ପାଇଁ ଅଧିଭାର ଆଦେଶ, 1944 ଅଧୀନରେ ଦେୟଯୁକ୍ତ ଅଧିଭାର ଦେବାକୁ ଏହା ବାଧ୍ୟ ନୁହନ୍ତି । ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 ଙ୍କର ବାସ୍ତବରେ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ଏହା ଥିଲା ଯେ ପୌରପାଳିକା ଏବଂ ଏହା ମଧ୍ୟରେ ବିବାଦ ବମ୍ବେ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଅଧିଭାର ଆଦେଶ, 1944 ର ଖଣ୍ଡ 5 ର ଦ୍ୱିତୀୟ ପରନ୍ତୁକ ଅଧୀନରେ ସରକାରଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତି

1963
ଭୁସାୱଲ ବରୋ ପୌରପାଳିକା ବନାମ ମିଶ୍ରିତ ବିଦ୍ୟୁତ୍ କୋ. ଲିମିଟେଡ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ
ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ମୁଧୋଲକର

ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ଥିଲା ଏବଂ ଉଭୟ ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 ଉପରେ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଥିଲା । ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ ଏହିପରି ପଠନ କରାଯିବ:

ଖଣ୍ଡ 5: "ଏହି ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରାଦେଶିକ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମୟ ସମୟରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହେଉଥିବା ଯୁଦ୍ଧ ବ୍ୟୟ ଅଧିଭାରର ହାର ଉପରେ, ସମ୍ପୃକ୍ତ ଲାଇସେନ୍ସଧାରୀ କିମ୍ବା ମଞ୍ଜୁରୀ ଧାରକଙ୍କ ପାଇଁ ସେ ସମୟ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇଥିବା ଅଧିଭାରର ହାର ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଦେୟ ଦ୍ୱାରା ଶକ୍ତି ଯୋଗାଣ କରିବା ବିଧି ସମ୍ମତ ହେବ ନାହିଁ:"

ଦ୍ୱିତୀୟ ପରନ୍ତୁକ: "ଆହୁରି ଉଲ୍ଲେଖଥାଉ ଯେ, ମେ 1,1942 ପରେ ହୋଇଥିବା କୌଣସି ଚୁକ୍ତିନାମା ଅନୁଯାୟୀ ଶକ୍ତି ଯୋଗାଣ ପାଇଁ ଆଦାୟ କରାଯାଉଥିବା ଦେୟ ଉପରେ କୌଣସି ଯୁଦ୍ଧ ବ୍ୟୟ ଅଧିଭାର ଲାଗୁ ହେବ ନାହିଁ, ଯଦି ସେହି ଚୁକ୍ତିନାମା ଅନୁଯାୟୀ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଲାଇସେନ୍ସଧାରୀ କିମ୍ବା ମଞ୍ଜୁରିଧାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମାନ ଯୋଗାଣ ପାଇଁ ପୂର୍ବ ଚୁକ୍ତିନାମାରେ ଥିବା ଶକ୍ତି ପାଇଁ ସେହି ସମାନ ଶୁଳ୍କର ବ୍ୟବସ୍ଥା ନ ଥାଏ (ଯାହା ବିଷୟରେ କୌଣସି ପକ୍ଷ ଦ୍ୱାରା ବିବାଦ ହେଲେ, ପ୍ରାଦେଶିକ ସରକାରଙ୍କ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ହେବ) କିମ୍ବା ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏବଂ ସେହି ପରିମାଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରାଦେଶିକ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏପରି ଆବେଦନକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।"

ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଶ୍ରୀ ପାଠକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇନଥିଲା ଯେ ଉକ୍ତ ବିବାଦ ଉପରେ ସରକାରଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ଏବଂ ପକ୍ଷ ମାନଙ୍କ ଉପରେ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଅଟେ । କିନ୍ତୁ, ତାଙ୍କ ମତରେ, ବିଚାର ଅଦାଲତରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ପ୍ରମାଣରୁ ଏହା ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇନାହିଁ ଯେ ସରକାରଙ୍କୁ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିବାଦ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆଦୌ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ପଠାଯାଇଥିବା Ex. 68, 22 ମେ, 1946 ର ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବିଜ୍ଞପ୍ତିରେ, ଯାହା ଉପରେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 ନିର୍ଭର କରିଥିଲେ, ସରକାରଙ୍କ ମତାମତ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କିଛି ନାହିଁ । ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ପାଠକ ଆଗକୁ ଆହୁରି ଅନୁରୋଧ କରି କହିଥିଲେ ଯେ ଆମ ଦ୍ୱାରା ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ପରନ୍ତୁକ, ସରକାରଙ୍କୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥି ଭାବେ ସଂସ୍ଥାପନ କରିବାର ଭାବାର୍ଥ ବହନ କରେ ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ, ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଅଧିନିୟମ, 1940 ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ବିବାଦ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉଭୟ ପକ୍ଷ ମଧ୍ୟସ୍ଥିଙ୍କ ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ତେବେ, ଏହି ପରବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ନିମ୍ନ ଅଦାଲତରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇନଥିଲା କିମ୍ବା ମାମଲାର ବିବୃତ୍ତିରେ ମଧ୍ୟ ଏହା ମିଳିନଥିଲା । ତେଣୁ, ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଏହା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିବାକୁ ଆମେ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ପାଠକଙ୍କୁ ଅନୁମତି ଦେଇନାହୁଁ ।

ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତା ନିର୍ଭର କରୁଥିବା 22 ମେ, 1946 ର ଯୋଗାଯୋଗ ଏହିପରି ଅଟେ:

"No. 6404/36-E1 (1). ପୂର୍ତ୍ତ ବିଭାଗ, ବମ୍ବେ କାଷ୍ଟେଲ,

ମେ 22,1946 ।

ପ୍ରେରକ

ବମ୍ବେ ସରକାରଙ୍କ ସଚିବ
ପୂର୍ତ୍ତ ବିଭାଗ (ଜଳସେଚନ) ।

ପ୍ରାପ୍ତେଷୁ

ସଭାପତି, ବରୋ ପୌରପାଳିକା,
ଭୁସାୱଲ ।
ବିଷୟ: ଯୁଦ୍ଧ ବ୍ୟୟ ଅଧିଭାର

ମହାଶୟ,

ଉପରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ବିଷୟ ଉପରେ 1946 ମସିହା ମେ 10 ତାରିଖର ସରକାରୀ ପତ୍ର ସଂଖ୍ୟା 6404/36ରେ ଶେଷ ହେଉଥିବା ଚିଠିପତ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ ସୂଚନା ଦେବାକୁ ଚାହୁଁଛି ଯେ ସରକାର ବମ୍ବେ ବିଦ୍ୟୁତ ଯୋଗାଣ (ଲାଇସେନ୍ସପ୍ରାପ୍ତ ଉଦ୍ୟୋଗ ଯୁଦ୍ଧ ବ୍ୟୟ) ଆଦେଶ, 1944 ର ଖଣ୍ଡ 5 ର ଦ୍ୱିତୀୟ ସର୍ତ୍ତ ଅନୁଯାୟୀ ଆପଣଙ୍କ ମାମଲାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଚାର କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଛନ୍ତି ଯେ ଆପଣଙ୍କୁ ପଥପାର୍ଶ୍ୱ ଆଲୋକୀକରଣ ପାଇଁ କମ୍ପାନୀ ଏହାର ଯୋଗାଣ ହାରକୁ ୟୁନିଟ୍ ପିଛା 4 ଅଣାରୁ ଅଧିକ ବୃଦ୍ଧି ନକରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ 1944 ମସିହା ଅଗଷ୍ଟ 15 ତାରିଖର ସରକାରୀ ଆଦେଶ ସଂଖ୍ୟା 6331/36 (IV) ରେ ସ୍ଥିର ହୋଇଥିବା ଅନୁଯାୟୀ ଭୁସାୱଲ ବିଦ୍ୟୁତ କୋ ଲିମିଟେଡକୁ 15 ପ୍ରତିଶତ ହାରରେ ଅତିରିକ୍ତ ଶୁଳ୍କ ଦେବାକୁ ପଡିବ ।

ଆପଣଙ୍କର ବିଶ୍ୱସ୍ତ,
ସ୍ୱାକ୍ଷର/ ଡି. ଏନ୍. ଦାରୁୱାଲା ।
ବମ୍ବେ ସରକାରଙ୍କ ସଚିବଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ।

ସୂଚନା ନିମନ୍ତେ ନକଲ ପଠାଯାଇଛି: ପୂର୍ତ୍ତ ବିଭାଗର ସରକାରୀ ବିଦ୍ୟୁତ ଯନ୍ତ୍ରୀ 8 ମାର୍ଚ୍ଚ, 1946ରେ ତାଙ୍କ LRM. ସଂଖ୍ୟା 57/5260 ସମ୍ବନ୍ଧରେ । ମହାଲେଖାକାର, ବମ୍ବେ 2 ଫେବୃୟାରୀ 1946ରେ ତାଙ୍କ O.A. ସଂଖ୍ୟା 2888 ସମ୍ବନ୍ଧରେ । 25 ମେ 1946 ରେ ଇ. ଇ. ଭୁସାୱଲଙ୍କୁ ସୂଚନା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରେରଣ କରାଯାଇଥିବା 17 ମେ 1946ରେ ସରକାରୀ ପତ୍ର

1963

ଭୁସାୱଲ ବରୋ ପୌରପାଳିକା ବନାମ ମିଶ୍ରିତ ବିଦ୍ୟୁତ୍ କୋ. ଲିମିଟେଡ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ

ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ମୁଧୋଲକର

ସଂଖ୍ୟା 6404/36-El. (i) ରେ ଶେଷ ହୋଇଥିବା ଚିଠିପତ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମେସର୍ସ ଭୁସାୱଲ ବିଦ୍ୟୁତ କୋ. ଲିମିଟେଡ, ବମ୍ବେଙ୍କୁ ।

ଏହି ଯୋଗାଯୋଗରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ଉଭୟ ପକ୍ଷ, ଅର୍ଥାତ୍ ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 ନିଜ ନିଜ ମାମଲା ସରକାରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ । ଏପରି କରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ କୌଣସି କାରଣ ନଥିଲା, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ଉଭୟେ 1944 ର ଆଦେଶର ଖଣ୍ଡ 5 ର ଦ୍ୱିତୀୟ ସର୍ତ୍ତ ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଚାହୁଁନଥିଲେ । ଉଭୟ ପକ୍ଷଙ୍କ ମାମଲାକୁ ବିଚାରକୁ ନେବା ପରେ ସରକାର ଉପରୋକ୍ତ ବିଜ୍ଞପ୍ତିରେ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ, ଯଦି ବିଦ୍ୟୁତ କମ୍ପାନୀ ପଥପାର୍ଶ୍ୱ ଆଲୋକୀକରଣ ପାଇଁ ୟୁନିଟ୍ ପିଛା 4 ଅଣାରୁ ଅଧିକ ବିଦ୍ୟୁତ ଯୋଗାଣ ଶୁଳ୍କ ବୃଦ୍ଧି ନକରନ୍ତି, ତା'ହେଲେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସରକାରୀ ଆଦେଶରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ 15% ହାରରେ ପୌରପାଳିକା ବିଦ୍ୟୁତ କମ୍ପାନୀକୁ ଅତିରିକ୍ତ ଶୁଳ୍କ ଦେବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଛି । ଏହା ଭାବିବାର କୌଣସି କାରଣ ନାହିଁ ଯେ, ଏକ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଉପରେ ଯାହା ରହିଛି ତାହା ଏକ ମତ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କିଛି ନୁହେଁ, କାରଣ ଯଦି ଚିଠିପତ୍ରରେ ଏପରି କିଛି ଥାଆନ୍ତା ଯାହା ବିଷୟରେ ସେ ଚିଠିରେ ତଥା ତଳେ ରହିଥିବା ଅନୁମୋଦନରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ଯାହା ଦର୍ଶାଇଥିଲା ଯେ ଆବେଦନକାରୀ କୌଣସି ବିବାଦ ସରକାରଙ୍କୁ ପଠାଇବାକୁ ଚାହୁଁନଥିଲେ, ତେବେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ସେହି ଚିଠିପତ୍ରକୁ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ଥିଲା । ଏପରି କରିବାରେ ଏହାର ବିଫଳତାକୁ ଏହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିଚାର କରାଯିବା ଉଚିତ୍ । ତା'ପରେ ଶ୍ରୀ ପାଠକ କହିଥିଲେ ଯେ ଅଧିଭାର ଆଦେଶ ଅଧୀନରେ ହିଁ କେବଳ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନୁହେଁ, ବରଂ ବିବାଦକୁ ଉଭୟ ପକ୍ଷ ଦ୍ୱାରା ବିଚାରର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ କରିବାକୁ ପଡିବ । ତେବେ, ଏହି ସର୍ତ୍ତର ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାଷାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଏହି ବିବାଦ ଗ୍ରହଣୀୟ ନୁହେଁ, ଯେଉଁଥିରେ କୁହାଯାଇଛି: "କୌଣସି ଆଗ୍ରହୀ ପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିବାଦ ବେଳେ" ପ୍ରାଦେଶିକ ସରକାରଙ୍କ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ହେବ । ତେଣୁ, ଏହି ଯୁକ୍ତିରେ କୌଣସି ସାରବତ୍ତା ନାହିଁ । ଆମ ମତରେ ବିଚାର ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ଜିଲ୍ଲା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଦସ୍ତାବିଜକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୁଲ ଭାବରେ ବୁଝିଥିଲେ ଯାହାର କେବଳ ପ୍ରାମାଣିକ ମୂଲ୍ୟ ନୁହେଁ ବରଂ ଯାହା ଉପରେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 ଙ୍କ ଅଧିଭାର ଦାବି ଆଧାରିତ ଅଟେ । ତେଣୁ ଏପରି ଏକ ଦସ୍ତାବିଜର ଭୁଲ୍ ବୁଝାମଣା ଆଇନର ଏକ ତ୍ରୁଟି ହେବ ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆବେଦନରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହାକୁ ସଂଶୋଧନ କରିବାକୁ ହକଦାର ହେବେ । ବାସ୍ତବରେ ଏହା ହିଁ କରାଯାଇଛି ।

ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକରେ କୌଣସି ସାରବତ୍ତା ନାହିଁ । ତେଣୁ ଖର୍ଚ୍ଚ ସହିତ ଖାରଜ କରାଗଲା ।

ଆବେଦନଗୁଡିକ ଖାରଜ ହେଲା ।

1963
ଭୁସାୱଲ ବରୋ
ପୌରପାଳିକା
ବନାମ
ମିଶ୍ରିତ ବିଦ୍ୟୁତ୍ କୋ.
ଲିମିଟେଡ୍ ଏବଂ
ଅନ୍ୟଜଣେ
ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ମୁଧୋଲକର

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷା ରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:

ସୁଶ୍ରୀ ସଙ୍ଗୀତା ଲେଙ୍କା,
ଅନୁବାଦିକା,
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ